

PETER SICHROVSKY

HET INTERVIEW

Een bewerking van

UNHEILBAR DEUTSCH

- rechte Schicksale und Lebensläufe

Bewerking Rezy Schumacher - Vertaling Tom Kleijn

Copyright Kiepenheuer Theaterverlag, Keulen 1993

Copyright Nederlandse vertaling Tom Kleijn 1998

EEN

HANNA, 17, DE VECHTSTER

Jij wilt weten waar mijn haat vandaan komt? Waarom ik schijt heb aan alles, wat ze me hier proberen wijs te maken? Ik haat, omdat ik leef, hoe bevalt je dat? Of voor mijn part, ik haat, omdat ik daarmee anderen de stuipen op het lijf jaag. Misschien haat ik, omdat anderen samen met mij haten of misschien mij haten, omdat ik ze haat. Ha, wie haat er nou graag in zijn eentje?

We hebben ons bij elkaar aangesloten, al een jaar geleden. We zijn zo met z'n tien, soms twintig, dat wisselt de hele tijd. Af en toe komen er een paar bij, dan hebben anderen geen zin meer en komen niet meer. Er zitten een paar hooli's tussen, een paar skin's, eentje denkt dat hij een fascist is. Dat zal wel veranderen, maakt ons ook niet uit, wat iemand is.

Wat ons bij elkaar houdt? Haat natuurlijk! Bestaat er iets mooiers?

Mijn ouders zijn arme sloebers, zonder werk, zonder geld en zonder vrienden. Die krijgen zo weinig, dat ze niet weten, hoe ze het in de winter warm moeten krijgen, en dan willen ze mij wijs maken, dat ik begrip moet hebben voor die arme vluchtelingen! Waar moeten mijn ouders en die van mijn vrienden dan heen vluchten?

Mijn vader is 'trash', een parasiet, die niet werkt. En mijn moeder is poetsvrouw.

Heb jij ooit wel eens een televisie kapot geslagen? Of een kast vol servies? Zo'n goed gevoel is uniek, zelfs beter dan neuken. Daar staat zo'n prachtige televisie, bruine kast, wit lapje erop met van die piepkleine gaatjes, waar ze urenlang aan geborduurd hebben. Op dat witte lapje met die piepkleine gaatjes een vaas met vuurrode plasticbloemen. Zoals een altaar in de kerk staat dat daar. En je tilt je arm op en ramm!, de scherven vliegen in het rond, de vrouwen schreeuwen en de mannen kruipen weg in een hoekje. En je tilt je knuppel voor de tweede keer op, laat hem naar beneden suizen op die bruine kast, eerst is er alleen maar een kleine barst, alleen de buitenkant is gekrast en gebarsten. En bij de derde klap valt de kast uit elkaar, het scherm springt aan stukken, een reuze knal, glas vliegt in het rond, ze schreeuwen alweer, en de mannen tillen hun armen op en zouden het liefst in een muizengaatje kruipen, als ze maar klein genoeg waren.

We sloegen overal op. Op poppen, op hun koppen, die uit elkaar springen als bloemenvazen. Een teddybeer, die kun je niet kapotslaan. Je moet letten op dingen, die kunnen breken. De keuken! Een paradijs! Alles lijkt daar mee te werken. Alles ligt er gewoon en wacht erop dat wij het kapot rammen.

In de woonkamer het wandmeubel, altijd met een glazen voorkant. Een schuifdeur met wat kopjes erachter. Hoog boven aanzetten en dwars slaan. Anders tref je hem niet vol, hoogstens er bovenop, dan springt alleen de glazen deur aan stukken en niet wat er in staat.

Een stoel, valt uit elkaar als een kaartenhuis. Blijft alleen brandhout van over. Tafels, bedden, planken, niets blijft heel bij zo'n aktie. De kinderen hebben gebruld, de

vrouwen krijsten, de mannen bleven stil. Niemand heeft zich verzet. Je laat een puinhoop achter, verder niets. Na jou kan daar niemand meer zo doorgaan als daarvoor. Het is als een brandmerk. Zo vereeuwigen wij ons. Dat is onze handtekening, een aandenken aan ons.

Maar het gaat meer om de feeling, dan om een stel kleine schijtlijsters, die voor ons sidderen. Kapotmaken is het absolute geweld en de absolute macht. Niemand kan je daar vervanging voor geven.

Ik was ook een keer in Buchenwald, daar loopt het je wel koud over de rug. Nou, zo'n tiefzooi zou ik niet mee willen maken. Maar die waanzin is natuurlijk goed voor ons, om de anderen de stuipen op het lijf te jagen. Er bestaat niets beters, dat zegt Henkie ook altijd. Hij vindt, dat je ze wat in hun gezicht moet schreeuwen, wat ze niet verwachten, waar ze bang voor zijn, waarvan ze niet weten wat ze ervan moeten zeggen. Dus doen we dat met die kreten van vroeger, die werken altijd.

Ik ga nog naar school, wat moet ik de hele dag op straat. Daar kom je ook altijd anderen tegen. Maar 's middags al zitten we in ons hok.

We hebben allemaal onze vaste partner. Van de een naar de ander, daar doen wij niet aan. We zijn toch geen hippies. Natuurlijk wordt er gewisseld, sommigen gaan uit elkaar, twee anderen beginnen wat. Maar de ene keer die en de andere keer die, of zoals die vroeger met groepssex en zo, dat willen we niet. Henkie zegt dat dat tegen onze ideologie is. De vijf meisjes, die hier zijn, hebben allemaal een partner. Komt er eentje bij, dan blijft ze niet lang alleen, er zijn altijd teveel mannen; heeft ze eenmaal gekozen, dan is ze niet meer te krijgen, niemand mag haar aanraken. Ze hoort bij iemand net zoals zijn honkbalknuppel. Daar mag ook niemand aankomen. Wil een meisje met een ander, dan moet ze kiezen, die of die, allebei gaat niet. Wij hebben daar een hele duidelijke mening over. Als iemand er op los wil neuken, moet hij maar naar de Linksen gaan. Of zo'n ouwe taart uit de jaren zestig opduikelen. We zijn niet met veel vrouwen, en als er een bij ons komt, gaat het goed met haar. Vooral, als ze van een andere groep komt.

Nou, dat zit zo. Het aantal vrouwen, dat je hebt, is zoiets als een symbool van de sterkte van de groep. We zijn hier met ongeveer vijf groepen in de stad. We kennen elkaar ook. Er zijn geen problemen, we vechten niet met elkaar. De vijf die ik bedoel, staan allemaal aan onze kant, ik heb het niet over de Linksen of de Turken, dat zijn de anderen. Maar onder ons vijf is er altijd een gevecht om de vrouwen. Als zo'n groep door de stad loopt, dan kijk ik altijd, hoeveel vrouwen die hebben. Bijvoorbeeld, eentje van ons krijgt iets met een vrouw van een andere groep. En die wil bij hem blijven, dan is dat goed voor ons. Bij mannen maakt het niet uit, totaal onbelangrijk, daar kun je er niet genoeg van hebben. Maar ieder meisje is er één!

Sex is belangrijk, ja, dat klopt, maar ook weer niet zo belangrijk. Er bestaat bij ons zoiets als groepstrouw. Als je betraapt wordt, dat je met iemand van buiten de groep neukt, ben je out. Kun je het vergeten. Niemand wil meer met je praten. We moeten elkaar toch ook beschermen. Stel je voor, ik duik met een zwarte in bed, omdat ik die zijn lichaam mooi vind. En krijg AIDS, en dat gaat dan over op Henkie, en als die dan een andere vrouw van de groep neemt, gaat dat verder en verder. Dat gaat niet.

Wordt niet geaccepteerd. Zo'n vrouw kan gelijk gaan. Met mannen hetzelfde. De mannen die geen vrouw bij ons hebben, zijn natuurlijk vrij. Maar ook die moeten oppassen. We zijn altijd in paniek, dat eentje van buiten ons allemaal aansteekt, zo de een na de ander, omdat, nou ja, er wordt nu eenmaal toch soms van partner gewisseld.

Daarom haten we flikkers ook zo. Die kunnen een hele beweging uitroeien met hun kontenneukerij. Die maken van hun kontgat een ideologie en verkondigen de grote vrijheid. Maar die hun vrijheid is de ondergang van heel een volk, wat toch in Afrika al gebeurt. Die haten we net zoals de Linksen en de buitenlanders. Een flikkertent is net zo welkom als een Turkenkroeg. Allemaal prachtige doelen.

In het begin zaten er ook bij ons een paar flikkers. Maar die hebben we vlug naar huis gestuurd, die willen we niet, die hebben toen hun eigen groepen gevormd. Politieke doelen hebben die niet, die willen alleen maar bij elkaar zijn en zich idioot aankleden.

Dat mietjesgedoe is toch al om van over je nek te gaan. Komen ze aanzetten met hun zwarte leren jekkie en broeken en dan bewegen ze zich als hun eigen grootmoeder. Om van over je nek te gaan!

Wat ik zou doen, als ik op een dag zwanger ben? Ik heb daar al vaak over nagedacht. Kan ik met Henkie een supernormaal gezinnetje stichten, in zo'n klein hok met kindergeschreeuw en stank uit de keuken? Hij gaat 's morgens naar kantoor en ik breng de kleintjes naar de kleuterschool, dan ga ik boodschappen doen, kom terug en doe de was, begin te koken, zodat man en kinderen, als ze 's avonds naar huis komen, wat te vreten hebben? En in het weekend naar het park in de stad, naar de speeltuin? Als ik aan de details denk, word ik niet goed. Maar als je me vandaag vraagt, hoe ik mij m'n leven voorstel zo over tien jaar. Ik kan het me niet voorstellen!

Het leven van mijn ouders is zo zinloos geworden, dat nog een keer herhalen, dat schreeuwt toch hooguit om zelfmoord. Maar natuurlijk denk ik er wel eens over na, over hoe het ooit zal zijn. Nu heb ik nog het idee, dat alles zo kan blijven, als het is. Dan loop ik gewoon rond met een buik en daaroverheen hetzelfde zwarte jekkie. Maar zou ik ooit op zo'n spoor terecht komen? Laat me maar liever met rust met die toekomst. Mijn ouwelui hebben zich die ook anders voorgesteld een paar jaar geleden. Henk zegt vaak, je zou je bij een partij moeten aansluiten of een eigen partij stichten en proberen in het gemeentebestuur te komen. Dan zit het in elk geval goed met de poen. Maar Henk is de uitzondering bij ons. De anderen willen reellen, en aan geweld hebben ze genoeg. Sterker zijn dan de anderen is belangrijker dan politiek. En als je hun het idee in hun koppen ramt, dat er op iedereen die rode haren heeft, jacht gemaakt moet worden, doen ze dat net zo goed, met evenveel plezier.

TWEE

STEFANIE, 25, DE BEDROGENE

... ik? ... ik maak me geen illusies meer, mijn beste tijd is voorbij ... ik voel me nu al alsof ik veertig ben ... vrouwen vandaag ... als je je er niet doorheen slaat als de mannen, of eruit ziet als Joan Collins, wat stel je dan voor? ... helemaal niets! ...

... met mij gaat het klote, behoorlijk klote, dat kan ik je wel zeggen! ... Peter? Wat voor Peter? Ach die, met wie ik toen was ... ben ik al vergeten, dat ik jou over hem heb verteld ... ik weet niet wat die doet ... we waren niet lang bij elkaar ... ja, naar Italië rijden, in een Mercedes cabriolet ... was wel gaaf ... maar dan kom je terug, en alles is net zo'n grote puinzooi als daarvoor ... in de zomer zijn we naar Venetië gegaan ... toen raakte zijn geld op ... de laatste drie dagen had hij niet eens meer genoeg om wat te vreten ... alles moesten we voor de benzine sparen ... arm ben ik zelf ook, daar heb ik hem niet voor nodig ...

... waar heb ik het toen nog meer over gehad? ... over mijn grootmoeder? ... die is al dood ... de laatste trotse vrouw van de familie ... die is drie jaar geleden gestorven ... het enige, dat ik van haar heb geërfd, was het uniform van opa ... ik wist tot aan haar dood niet, dat ze dat had bewaard ... maar toen, toen we van het kerkhof terugkwamen ... heeft mijn vader mij dat gegeven ... hij geneerde zich ervoor ... voor hem was grootvader toch de grootste klootzak op aarde, een misdadiger, die ze terecht hebben geëxecuteerd ... een kwaadaardige Nazi, een oorlogsmisdadiger, iedere dag verzong hij een nieuwe naam voor hem ... maar ik vond hem fantastisch, maar dat weet je zeker nog, van de laatste keer ... alles wat ik nu nog van die tijd heb, is dat uniform ... ik zal het bewaren ... als herinnering aan mijn grootvader ...

... ik heb zelfs mijn school niet afgemaakt ... een jaar voor het eindexamen ging ik er vanaf ... weer vanwege zo'n gozer ... het was net als toen met Peter ... hij had een grote auto, veel geld ... van zoiets kwam ik altijd onder de indruk ... ik wilde ook het huis uit bij mijn ouders ... die gozer heette Maarten en was al 27 ... hij studeerde rechten ... zijn vader had een hoop geld ... hij hoefde alleen nog maar af te studeren ... dan zou hij de zaak van zijn vader krijgen, een autoverhuurbedrijf ... Maarten kwam uit een gezin, waarin ze allemaal zo praatten als mijn grootmoeder ... ik geloof, dat die wilden, dat alles weer werd zoals vroeger ... overal in huis herinneringen aan toen ... en de vader van hem was, geloof ik, bij zo'n rechtse partij ... hield altijd van die lange redevoeringen voor ons ... ook weer alleen maar van dat geklaag ... niet eens de Rechtsen zijn tegenwoordig zoals die van toen ... na een paar weken heeft Maarten me gewoon laten zitten ... was ook een beetje mijn eigen schuld ... op zo'n feest bij hem thuis ben ik in het bed van zijn vriend wakker geworden, die daar ook woonde ... ook zoiets ... alsof Maarten dat nooit gedaan had ... hij was beledigd en vertrok ... gaf me drie dagen de tijd om uit zijn huis te verdwijnen ... en waar moest ik heen? ... ik probeerde het met werk ... ging zelfs naar het Arbeidsbureau ... wat die me aangeboden hebben, kun je je niet voorstellen ... iedere rukker, bij wie ik me moest melden, wilde alleen maar zijn ongewassen lul aan mij afvegen ... ik heb in een kledingzaak als verkoopster gewerkt, tot die ouwe smeerlap, die daar de baas was, me in het magazijn bijna heeft verkracht ... in een restaurant heb ik borden gewassen ... de eigenaar beloofde me, dat ik mocht bedienen, als ik, nou ja, je weet wel ... die vette klootzakken konden doen wat ze wilden ... er waren altijd buitenlandse

vrouwen die op hun smeerlapperijen ingingen ... als ik nee zei, wachtte er al een met een donkere huid, uit Ceylon of zo, ik heb toch geen idee waar die allemaal vandaan komen, die zich van voor en van achteren lieten naaien ... ik heb een pesthkel aan die hoeren ... komen met zo'n hoofddoek om en doen alsof ze superreligieus zijn en zo en laten zich door elke chef tussen hun benen grijpen ... in een bedrijfskeuken heb ik gewerkt, daar hoefde de bedrijfsleider alleen maar op te bellen ... een van de hulpkrachten moest op zijn kamer komen ... hij noemde aan de chefkok alleen maar de naam ... dan wisten we allemaal al ... nu doet hij zijn kamer op slot, en niemand mag hem storen ... en die zwarten hadden daar geen probleem mee ... die hebben dat over zich heen laten gaan als een onderzoek bij de dokter ... en hebben ook nog gelachen na afloop ...

... hoe kan zich nou iemand door zo'n vijftig jaar ouwe vetzak, die niet eens zijn smerige hemd over zijn buik dichtkrijgt en uit zijn bek stinkt naar verse paardestront, af laten likken? ... maar als die buitenlanders er niet waren, dan konden die klootzakken ook niet doen, wat ze wilden ... ik ben er vier keer uitgesmeten ... altijd omdat ik niet wilde meedoen ... en iedere keer heeft een ander het gedaan, zo eentje uit het buitenland ... daar zijn er te veel van, geloof me ... dat heeft mijn grootmoeder ook altijd gezegd ... wat heeft het geholpen, dat ze de joden weggejaagd hebben? ... nu zijn de zwarten er, zei ze ooit eens tegen mij ... en gelijk had ze ... er is d'r altijd wel zo een met zo'n dikke zwarte reet, die dat doet, wat wij niet doen ... ik heb geen idee, hoe die dat kunnen ... doen mij soms denken aan een stuk kaas met gaten erin ... ik heb toen een werkeloosheidsuitkering aangevraagd ... maar dat ging niet, omdat ik nooit aangemeld was ... volgens die had ik nooit gewerkt ... ik kreeg geen stuiver! ... moet je je dat voorstellen! ... komen die gasten uit Turkije, werken een jaar lang en dan is het eindeloos kassa!, zonder een poot uit te steken ... en als ze als asielzoekers komen, dan worden ze helemaal als invaliden in de watten gelegd ... ik lees altijd alleen maar dat de buitenlanders nodig zijn, omdat zij het werk doen, dat wij niet willen doen ... allemaal shit! ... ik zou blij zijn, als ze me werk gaven ... alles zou ik doen! ... maar die nemen liever die dikke zwarte retten ... die zijn goedkoper en laten alles met zich doen ... trekken nooit hun bek open, behalve bij hun chef tussen zijn vette dijen ... ik haat die lui! ... maakt niet uit waar ze vandaan komen! ... laat ze toch bij hun thuis verrekken! ... wat heb ik met ze te maken? ... twee jaar geleden ben ik echt in de stront beland ... ik was totaal dronken in een huis bij een vriend ... daar waren een boel mensen ... een paar zijn begonnen, zo met een naald, een shotje voor de lol ... en wie heeft die rotzooi uitgedeeld? ... zo'n zwarte, natuurlijk ... ik was bezopen, en hij heeft me die rotzooi in mijn aderen gejaagd ... een paar weken later kwam ik er niet meer vanaf ... hij bracht me die eerste paar weken steeds een beetje, gratis en voor niks ... hij kwam uit Ghana, vertelde hij ... die had een goed huis ... ik kon daar ook slapen ... maar na een of twee maanden was het afgelopen met zijn cadeautjes ... hij wilde van mij dat ik hem de poen voor de stuff bracht ... hij had dat heel slim uitgedacht ... ik ga voor hoer spelen, hij ontvangt de duiten, en ik krijg van hem de stuff ... ik ben er nog net op tijd vanaf gekomen ... maar veel schelen deed het niet, dat kan ik je zeggen ... weer eentje van dat soort! ...

... toen ben ik teruggegaan naar mijn ouders ... waar moest ik anders heen? ... ik heb alles meegemaakt ... ben met de skins door de straten getrokken, in het voetbalstadion ... wordt ook saai ... de nieuwe groepen ... met die honkbalknuppels ... ook niet echt om te gillen ... ik heb ze meegemaakt ... verlegen jochies met

jeugdpuistjes op hun gezicht ... die zich moed indrinken en dan op jacht gaan naar zo'n paar kleine Vietnamezen of Turkse vrouwen ... tegen zo'n grote zwarte zouden ze niet durven ... ik ben met die opgetrokken ... maar hoe vaak kun je je nou bezatten en op jacht gaan naar zo'n kleine zwartharige met spleetogen ... ik hield het bij die gasten niet lang uit ... wat moet je nou met een eeuwig bezopen kerel ... je kunt niet eens met zo eentje naar bed ... die kotst je toch onder, terwijl hij op je schuift ... nu woon ik weer bij mijn ouders, en als ik een gozer tegenkom die me versiert, blijf ik bij hem ... verder? ... verder doe ik niets ... soms bezuip ik me en ga mee met de skins of hoe die zich tegenwoordig ook noemen ... alleen om wat te beleven ... anders kan ik toch meteen in de kist gaan liggen ...

... kijk naar mijn leven ... andere lui uit mijn klas hebben al een studie af ... sommigen hebben kinderen en zijn getrouwd ... en wat ben ik? ... toen, acht jaar geleden, zei ik de hele tijd tegen je, dat mijn ouders niet in staat zijn om te leven ... schijtlijsters zijn het! ... die ouwe is de hele dag aan het zeiken ... ik heb thuis nooit geleerd hoe je je moet handhaven ... en tegenwoordig winnen toch alleen maar de sterksten ... toen op school had ik nog de hoop, dat er wat zou veranderen ... is ook zo, maar het is alleen maar erger geworden! ... als ik me maar niet zo ontzettend verveelde ... dat is voor veel mensen een probleem ... wat kun je doen zonder werk? ... zonder geld? ... zonder vriend? ... dan kom je nu eenmaal op van die belachelijke ideeën, zoals op jacht gaan naar een bedelaar of hoerejongens in elkaar slaan ... je hangt in een kroeg ... er zijn een paar jongens ... die laten zich vollopen ... eentje begint op bedelaars te schelden ... dan een tweede ... en dan gaat alles vanzelf ... daar hoef je niet lang over na te denken ... je gaat met de anderen op pad en gaat ze zoeken ... je weet waar ze staan ... je sluipt er naar toe in het park ... twee of drie storten zich op hem, en die gozer wordt in elkaar geramd ... dan ga je met z'n allen terug naar de kroeg en heb je wat om over te praten ... zuipt verder ... belandt misschien bij een van die gasten in bed of je gaat naar huis ... 's morgens kots je jezelf leeg en begint een nieuwe dag ... die gozers zijn niet links en niet rechts ... voor die maakt dat toch niet uit ... met een Bomberjack en korte haren ben je nu eenmaal rechts ...

... een paar van die uiterlijke dingen, en je herkent iedereen ... spannend wordt het hooguit, als de skins en de autonomen elkaar in elkaar slaan ...

... op een gegeven moment leerde ik een arts kennen ... in een kroeg, waar die niet thuishoorde ... was er gewoon toevallig ... hij nam me mee naar zijn huis ... reusachtig, veel kamers en overal tapijten ... ik ging alleen maar mee, omdat hij me had beloofd dat ik in zijn jacuzzi mocht ... die had een grote ronde badkuip en na een druk op een knop begon al dat water te bewegen ... dat was echt gaaf ... ik bleef een paar weken bij hem ... hij had zich voorgenomen, mij te redden ... iedere avond praatte hij met me en legde me zijn ideeën uit ... klonk allemaal precies hetzelfde als bij mijn leraar toendertijd ... de wereld is slecht, maar je kunt haar weer in orde maken ... hij wou gewoon met mij beginnen ... ik heb naar hem geluisterd en geknikt ... maar mijn gedachten waren bij de jacuzzi en bij de zijden nachthemden die er nog lagen van zijn vrouw, van wie hij gescheiden was ... een bed had die met lakens, sjieker dan een tafellaken! ... iedere avond gingen we naar een duur restaurant ... de buitenlanders, die ons het eten brachten, gaf hij altijd een reusachtige fooi, die idioot ... je moet ze helpen, zei hij ... die hadden het hier tegenwoordig toch zo moeilijk ... ik had niets, en die had te doen met die gasten, die zo'n fantastische baan in een duur

restaurant hadden, hoe kan iemand zó stom zijn? ...

... hij zat net als mijn zus in allerlei kommitees ... om asielzoekers te helpen, politieke vluchtelingen, zigeuners, Russische joden, vluchtelingen uit Joegoslavië ...

... maar een junkie kan verrekken, iemand zoals ik kan met 'n overdosis Turks bruin in de doodskist belanden, wie interesseert zich daarvoor ... je kunt net zolang zuipen tot je rechtopstaand de aarde in verdwijnt, geen enkele hondelul bekommert zich daarom ... niemand trekt zich daar een fuck van aan! ... het was gewoon saai, steeds alleen thuis te zijn ... dus ik heb een paar vrienden uitgenodigd ... die moesten ook maar eens een keer in zo'n badkuip liggen, dacht ik ... toen kwam hij thuis, en iedereen was er nog ... je kunt gelijk met je vriendjes oprotten, zei hij ... waarom kwam hij ook zo vroeg ... hij had minder met mij te doen dan met die Polen, zigeuners of die met hun chocoladeballen uit Ceylon ... ik heb steeds het gevoel dat ik heel mijn leven al belazerd word waar ik bij sta ... ik sta voor de kassa ... in een lange rij en ik kom maar niet dichterbij ... steeds weer dringt zich iemand voor mij ... daar vooraan aan het loket wordt er uitbetaald, maar ik kom er nooit bij ...

... wat moet ik beginnen met zo'n kutleven ... geen werk, geen geld, geen huis ... een kutleven ... en wie is de schuld? ... zeg me toch een keer, een enkele keer maar, wie is de schuld van heel die teringtiefzooi!

DRIE

SIEGFRIED, 18 - GEWENST BEROEP: KAMPBEWAKER

Kun jij je voorstellen dat je met ons meedoet?

Waarom niet?

Maar wij zijn toch tegen buitenlanders!

Ben ik een buitenlander?

Niet echt, maar ook niet van hier.

Wie is iemand van hier?

Iemand, die hier thuishoort, hier al altijd was ...

Mijn familie is al 200 jaar hier, vast langer dan jij en jouw familie!

Dan heb je iets verkeerd gedaan, anders zou niemand je als vreemde zien.

Wat? Wat is het, wat me anders maakt?

Ik weet niet, maar ik voel het.

Maar ik voel me hier thuis.

Daar gaat het niet om, ook een zwarte voelt zich hier thuis, als hij niet wil zijn, waar hij echt thuishoort.

Waar zou ik naar toe moeten volgens jou?

Naar ..., dat is niet zo simpel, je hoort toch wel ergens thuis?

Jawel! Hier, hier overal.

Goed dan, stel je voor, je vecht met ons mee, zou je dan meedoen?

Waarmee?

Hier een keertje grote schoonmaak houden, jij zei, dat het ook jouw land is.

Waar moet ik het dan van redden?

Van veel te veel buitenlandse overheersing, van die vloedgolf buitenlanders, van de terreur van de mentaliteit van dat linkse tuig, van de infiltratie door die communisten vriendjes, ook jouw vaderland is in gevaar, die komen overal vandaan en willen je ontbijt en je tv en je vrouw, alles wat jij hebt, hebben die niet, dus willen ze het.